

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 5 lutego 1953 r.

w sprawie ewidencji towarowej w państwowych jednostkach handlowych w obrocie krajowym.

Na podstawie art. 18 ust. 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. Nr 49, poz. 439) i § 1 ust. 1 pkt 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. Nr 22, poz. 188) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozróżnia się następujące rodzaje działalności w państwowych jednostkach handlowych:

- 1) skup;
- 2) obrót towarowy (biur zbytu, składnic, szczebla hurtu, szczebla detalu);
- 3) żywienie zbiorowe;
- 4) przetwórstwo;
- 5) usługi.

2. Biura zbytu i składnice utrzymywane są z pro wizji udzielanych im przez zakłady produkcyjne bądź przedsiębiorstwa handlu zagranicznego.

§ 2. Obroty dokonywane pomiędzy różnymi rodzajami działalności i pomiędzy szczeblami (§ 1 ust. 1) w rozumieniu niniejszego zarządzenia dzielą się na sprzedaż zewnętrzną i sprzedaż wewnętrzną.

§ 3. Za sprzedaż zewnętrzną uważa się obroty dokonywane:

- 1) przez przedsiębiorstwa podległe centralnemu zarządowi i przez jednostki pomocnicze centralnego zarządu z:
 - a) przedsiębiorstwami podległymi innym centralnym zarządom,

- b) jednostkami pomocniczymi innych centralnych zarządów,
- c) przedsiębiorstwami podległymi bezpośrednio ministrom lub kierownikom urzędów centralnych,
- d) osobami fizycznymi i pozostałymi osobami prawnymi;

2) przez przedsiębiorstwa podległe bezpośrednio ministrom lub kierownikom urzędów centralnych z:

- a) przedsiębiorstwami podległymi centralnym zarządom,
- b) jednostkami pomocniczymi centralnych zarządów,
- c) przedsiębiorstwami podległymi bezpośrednio ministrom lub kierownikom urzędów centralnych,
- d) osobami fizycznymi i pozostałymi osobami prawnymi.

§ 4. Za sprzedaż wewnętrzną uważa się obroty dokonywane:

- 1) w ramach poszczególnych przedsiębiorstw podległych centralnemu zarządowi;
- 2) między przedsiębiorstwami podległymi centralnemu zarządowi;
- 3) między przedsiębiorstwami podległymi centralnemu zarządowi a jednostkami pomocniczymi tego centralnego zarządu;
- 4) w ramach poszczególnych przedsiębiorstw podległych bezpośrednio ministrom lub kierownikom urzędów centralnych.

§ 5. Obroty dokonywane między jednostkami pomocniczymi centralnego zarządu należy traktować jako sprzedaż wewnętrzną.

Monitor Polski Nr A-17

— 207 —

Poz. 241

§ 6. Wszelkie obroty dokonywane w ramach tego samego rodzaju działalności i na tym samym szczeblu (§ 1 ust. 1) w rozumieniu niniejszego zarządzenia dzielą się na przerzuty zewnętrzne i przerzuty wewnętrzne.

§ 7. Za przerzut zewnętrzny uważa się obroty dokonywane przez:

- 1) przedsiębiorstwa podległe centralnemu zarządowi i przez jednostki pomocnicze centralnego zarządu:
 - a) z przedsiębiorstwami podległymi innym centralnym zarządom,
 - b) z jednostkami pomocniczymi innych centralnych zarządów,
 - c) z przedsiębiorstwami podległymi bezpośrednio ministrom lub kierownikom urzędów centralnych;
- 2) przez przedsiębiorstwa podległe bezpośrednio ministrom lub kierownikom urzędów centralnych:
 - a) z przedsiębiorstwami podległymi centralnym zarządom,
 - b) z jednostkami pomocniczymi centralnych zarządów,
 - c) z przedsiębiorstwami podległymi bezpośrednio ministrom lub kierownikom urzędów centralnych.

§ 8. Za przerzut wewnętrzny uważa się obroty dokonywane:

- 1) w ramach poszczególnych przedsiębiorstw podległych centralnemu zarządowi;
- 2) między przedsiębiorstwami podległymi centralnemu zarządowi;
- 3) między jednostkami pomocniczymi centralnego zarządu;
- 4) między przedsiębiorstwami podległymi centralnemu zarządowi a jednostkami pomocniczymi centralnego zarządu;
- 5) w ramach poszczególnych przedsiębiorstw podległych bezpośrednio ministrom lub kierownikom urzędów centralnych.

§ 9. Tranzytem rozliczonym i organizowanym są obroty w rozumieniu zarządzenia nr 490 Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 24 października 1951 r. w sprawie obrotów tranzytowych (Biuletyn PKPG z 1952 r. Nr 3, poz. 17).

§ 10. Towary ewidencjonuje się w zależności od budowy cenników:

- 1) w składnicach i w hurtowniach towary objęte wyłącznie cennikami detalicznymi — po cenach detalicznych, po cenach zaś hurtowych a w razie ich braku po cenach zbytu — pozostałe towary;
- 2) w detalu zamkniętym (na rzecz instytucji, przedsiębiorstw państwowych i spółdzielczych oraz organizacji politycznych i społecznych) — po cenach hurtowych, a w pozostałym detalu — po cenach detalicznych;
- 3) w skupie — po cenach skupu;
- 4) w zakładach żywienia zbiorowego artykuły spożywcze — po cenach detalicznych, a z braku tychże — po cenach zakupu;
- 5) w zakładach przetwórczych wyroby gotowe i półfabrykaty — po cenach planowego kosztu własnego, materiały — po cenach zakupu;
- 6) w zakładach usługowych usługi nie zafakturowane — po cenach kosztu własnego, natomiast materiały — po cenach zakupu.

§ 11. Z dniem wejścia w życie zarządzenia traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 20 marca 1952 r. w sprawie ewidencji towarowej i zasad fakturowania w państwowych przedsiębiorstwach handlowych w obrocie krajowym (Monitor Polski Nr A-32, poz. 465).

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1953 r.

Minister Finansów: T. Dietrich